

[Bente Juncker]

vel næppe fremsat det beslutningsforslag, der er til behandling i dag.

Hvordan man end vender og drejer de foreliggende tal, ser jeg det som et faktum, at søgningen til seminarierne er dalende i en sådan grad, at jeg har svært ved at se logikken i at fremsætte dette forslag. Der er ikke og vil ikke blive ansøgere nok til at opretholde den nuværende kapacitet.

Naturligvis er det meget prisværdigt, at SF vil opretholde alle seminarier. Ønsket herom begrunder SF bl.a. med fremtidige standardforbedringer i folkeskolen. Det ville CD da meget gerne være med til, hvis forudsættningerne herfor var til stede. Det er de ikke i den nuværende økonomiske situation. Der er ikke råd til at forøge de offentlige udgifter og hermed heller ikke til at hæve niveauet op over det, der gælder her i 1982.

I bemærkningerne til forslaget nævnes en generel nedsættelse af arbejdstiden til 35 timer som en faktor, der må tages med i prognoserne. CD er ikke enig. Vi er en forgældet nation, og en arbejdstidsnedsættelse med lønkomensation, sådan som SF ønsker det, er tiden slet ikke til.

En anden begrundelse for at opretholde de 95 hold er fagbevægelsens planer om betalt frihed til uddannelse. For det første ligger en sådan reform ikke lige om hjørnet. Det er en meget udgiftkrævende reform og en reform, der vil kræve lang tids overvejelse og forarbejde. Dernæst er det tvivlsomt, om man til gennemførelse af en sådan BFU-reform overhovedet skal benytte lærere med folkeskoleuddannelse i stort omfang. Her gør der sig mange hensyn gældende, som der på nuværende tidspunkt ikke er overblik over. SF har i sit forslag henholdt sig til Magisterforeningens prognoser, der indregner andre forudsætninger, end regeringen har benyttet. Der er heri taget hensyn til en række hvis'er eller, som jeg opfatter det, usikkerhedsmomenter.

I debatten den 19. oktober 1982 sagde hr. Holger K. Nielsen (Folketingstidende 1982-83, sp. 775):

»Grundlaget for nedskæringerne er indtil videre for usikkert, og det vil på længere sigt have ganske alvorlige følger, hvis de gennemføres.«

Jeg vil gerne stille det modspørgsmål, om grundlaget da er sikkert nok til, at man op-

retholder kapaciteten, det grundlag, som hr. Holger K. Nielsen henholder sig til.

Alt taget i betragtning er konklusionen den, at CD helt klart må afvise dette forslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Det kunne have været en fortjenstfuld indsats, SF her øvede med sit beslutningsforslag, hvis der var tale om, at vi med de forslag, vi i øvrigt behandler i uddannelsesudvalget i øjeblikket, var i gang med at beskære området groft og at sænke standarden i folkeskolen, men det er der jo slet ikke tale om. Der er vel i virkeligheden ikke engang tale om besparelsesforslag, hverken som de var fremsat af den tidligere regering eller af denne.

Når vi ser på udviklingen i folkeskolen, på antallet af børn i fremtidens skole, på antallet af færdiguddannede lærere, hvis ikke vi gør noget, synes man vel nærmest, at vi er stærkt forpligtede til i folkettinget at interessere os for at sikre en mere rimelig balance imellem udbud og efterspørgsel.

SF henviser til Magisterforeningens prognose. Jeg mener ikke, at den med det kendskab, vi har nu, giver grundlag for at fremkomme med dette forslag, lige så lidt som jeg i øvrigt tror, at undervisningsministeriets prognose vil holde. Jeg tror trods alt, at vi vil kunne leve op til at sikre en rimeligere fordeling af det arbejde, der vil være til rådighed.

SF ville også kunne have indlagt sig fortjeneste, hvis man i dette forslag havde angivet nye muligheder, når det gjaldt om at udnytte kapaciteten på lærerseminarierne. Men det gør man ikke. Man har nogle meget luftige anvisninger på, hvilke opgaver der kunne løses inden for de eksisterende seminarier. Når man endelig fremlægger et forslag som dette for offentligheden, synes jeg, det er skuffende, at man ikke i højere grad er i stand til at anvise alternative muligheder.

Det er netop det, vi fra radikal side har efterlyst over for den siddende undervisningsminister. Vi må vide noget mere om regeringens planer om tilbud af erstatningsuddannelser eller alternative uddannelsesmuligheder for de unge, som ikke fremover vil kunne optages på seminarierne.

Når fru Marianne Bentsen-Pedersen henviser til, at jeg har sagt, at vi må have rimelig god tid til at gøre dette, og at vi skal have en række spørgsmål afklaret, er det rigtigt. Det